

næst tillige de nødvendige og vel at mærke de efter Regeringens Skjøn selvfolgelig nødvendige Udgifter. Naar Regeringen henviser til det Ansvar, som den vil paadrage sig ved Afgjørelsen af dette Skjøn om, hvad der er nødvendigt, saa vil jeg nok spørge, hvilken Betydning dette Ansvar har, naar det er henvist til Regeringens Skjøn at afgjøre, hvad der er nødvendigt eller ikke? Men naar det hedder, at man opfatter det som en yderligere Begrænsning i Regeringens Myndighed, saa staar det jo ogsaa i en ganske aparte Modstrid med, hvad der ligeledes Lød fra Regeringens Side i Gaar, at Regeringen ikke vilde taale, at nogen alvorlig Statsinteresse skulde lide Skade, fordi man naaede den 1ste April, uden at der var vedtagen nogen endelig Finantslov. Den Modsigelse, der er heri, er jo tydelig. Det er altsaa Regeringens Mening i Kraft af den Affattelse, det her foreliggende Lovforslag har, at staffe sig en yderligere Bemyndigelse, som kunde tilfredsstille de alvorlige Statsinteresser, som vilde være tilsidefatte ved Benyttelsen af den gamle Text. Deraf ses tydelig nok, at denne Forklaring af en yderligere Begrænsning virkelig ikke kan tages for gode Varer. Modstanden mod den midlertidige Finantslov som saadan ligger jo nærmest deri, at man siger: den opfylder ikke det i Grundloven opstillede Krav, at Finantsloven skal indeholde et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter. Hvis man vil tage dette aldeles bogstavret, er det jo ganske vist, at saa er den lille Text paa 4—5 Linier ikke nogen Finantslov, thi den indeholder jo ikke alle de Tal, som høre med til et Overslag, men jeg vil dog paa den anden Side bemærke paa, at den midlertidige Finantslov dog indeholder et Overslag, thi den henviser til et Overslag, nemlig det Overslag, der ligger i Orden: de hidtil gjældende Regler, nemlig det gjældende Finantslovsbudget med de Indskrænkninger, som Texten yderligere bestemmer. Der henvises altsaa til et Overslag. Naar, Meningerne ere jo, som vi have hørt, nu blevne delte om, hvorvidt det gjælder Overslaget for det gamle Aar eller for det kommende Aar, derom kan der forsaavidt strides, naar man vil strides derom, men der henvises til et Overslag, og forsaavidt har man Ret til at sige, at der ogsaa i Henhold til den midlertidige Finantslov regieres efter et Overslag. Det anser jeg for absolut klart, men jeg vil føie til, at den midlertidige Finantslovs praktiske Nødvendighed har medført, at de, jeg vil ikke sige som det ærede Medlem for Njøbenhavns Amt 4de Valgfreds (Hørup) ere

blevne en Bestanddel af vor Forsatning, men at de høre til de ufræve Love og Kettighed, som ethvert politisk parlamentarisk Liv med Nødvendighed fører med sig. Som saadan ere de udtryffeligt blevne anerkjendte, og jeg beder ærede Medlemmer udtryffeligt lægge Mærke dertil. I 1873 reistes Spørgsmaalet paant om deres Grundlovmæssighed, og man vilde rydde denne Tvivl til Side derved, hvad der ogsaa skete, at Lovgivningsmagten blev enig om at betegne disse midlertidige Bevillingslove udtryffeligt som Finantslove. Det er fra 1873 at Titelen „Finantslov“ er blevet slaaet fast, og man har derved villet give til Kjende — jeg deltog i Forhandlingerne den Gang, saa jeg sender Hensigten dermed — og slaaet fast, at disse midlertidige Finantslove indeholde den fulde Myndighed, som Finantsloven ellers maatte indeholde, til at opkræve Statter og afholde Udgifter, og ved Siden deraf, at den lige saa lidt som den endelige Finantslov vilde falde ind under Grundlovens § 25 om provisoriske Love. Det var Meningen den Gang, da man satte Ordet Finantslov ind som Text, og jeg gjen tager det, hele Lovgivningsmagten har erkjendt deres Grundlovmæssighed derved, at den kaldte den midlertidige Bevillingslov for Finantslov og udtryffeligt sagde, at disse Love havde en endelig Finantslovs Karakter og grundlovmæssige Gyltighed. Nu er den Titel bleven foreslaaet ændret i det foreliggende Forslag, og det er jo ikke første Gang, at vi se dette fra den nuværende Regerings Side, thi den midlertidige Bevillingslov, som blev givet provisorisk den 12te April 1877, gjorde det Samme; den flettede Ordet: Finantslov som betegnende for Loven og indsatte Ordet: Bevillingslov i Stedet. Det kommer nu her igjen, i Forslaget om Forandringen af Titler, og jeg tillægger det noget mere Vægt og Betydning end en blot Navneforandring. Denne Modstand mod den midlertidige Finantslov, fordi den intet Overslag indeholder, minder os jo om den mærkelige Grundlovsfortolkning, som vi Alle have hørt, at Hensigten med Grundlovens §§ 48 og 49 kun er den at sikkre sig, at Statens Regering, Administrationen overhovedet foregaar efter et Overslag. Der er kommet en Ytring i Motiverne til dette Forslag, som minder om det Samme, idet det nemlig hedder i Slutningen af Lovforslagets Anmærkninger: „Da det maa erkjendes, at den i de senere Aar brugte Benævnelse „midlertidige Finantslove“ er urigtig, eftersom de paagjældende Love ikke indeholde noget Overslag over Statens Udgifter og Indtægter, hvad der efter Grundloven netop er Finantslovens Opgave, har Regeringen troet